

**Euroopa Liidu
Nõukogu**

**Brüssel, 1. oktoober 2019
(OR. en)**

12418/19

**EF 279
ECOFIN 820
CRIMORG 128
DROIPEN 142**

MÄRKUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Alaliste esindajate komitee / nõukogu
Teema:	Komisjoni mitteametlik dokument, milles käsitletakse direktiivi (EL) 2015/849 tähenduses suure riskiga kolmandate riikide kindlaksmääramiseks vajaliku täpsema metoodika põhielemente

Käesoleva dokumendi lisas edastatakse delegatsioonidele komisjoni eespool nimetatud mitteametlik dokument, pidades silmas nõukogu (majandus- ja rahandusküsimused) 10. oktoobri istungit.

Mitteametlik dokument,

milles käsitletakse direktiivi (EL) 2015/849 tähenduses suure riskiga kolmandate riikide kindlaksmääramiseks vajaliku täpsema metoodika põhielemente

Rahapesuvastase direktiivi kohaselt lasub komisjonil juriidiline kohustus määrata kindlaks suure riskiga ehk rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise korras strateegilisi puudusi omavad kolmandad riigid, eesmärgiga tagada, et selliste kolmandate riikidega ärisuhteid omavad või tehinguid tegevad kohustatud isikud rakendavad nende suhtes nõutavaid hoolsusmeetmeid. Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt 2018. aasta juulis vastu võetud viienda rahapesuvastase direktiiviga karmistati suure riskiga kolmandate riikide kindlaksmääramiseks seatud kriteeriume veelgi, nii et need kriteeriumid kujunesid rahapesuvastase töökonna (FATF) omadest rangemateks, eriti selles osas, mis puudutab tegelikult kasu saavaid omanikke käsitlevat teavet.

Pärast seda, kui nõukogu esitas 7. märtsil 2019 vastuväite komisjoni 13. veebruari 2019. aasta delegeeritud määruse suhtes, millega määratakse kindlaks suure riskiga kolmandad riigid, ja pärast seda, kui Euroopa Parlament esitas oma 14. märtsi 2019. aasta resolutsiooni,¹ on komisjon teinud tööd selle nimel, et võtta eespool nimetatud õigusraamistikus arvesse nõukogu esitatud mureküsimusi, mis puudutavad menetluse läbipaistvust ning vajadust anda kolmandatele riikidele stiimuleid ja austada nende õigust olla ära kuulatud. Komisjon teeb jätkuvalt koostööd ka Euroopa Parlamendiga, kes on rõhutanud seda, kui oluline on ELi oma sõltumatu loetelu koostamine.

Suure riskiga kolmandate riikide kindlakstegemiseks vajaliku täpsema metoodika uute põhielementide hulka kuuluvad: i) ELi loetelu ja rahapesuvastase töökonna loetelu koostamisel tehtav koostöö; ii) tõhustatud koostöö kolmandate riikidega ning iii) tõhustatud konsulteerimine liikmesriikide ekspertidega.

¹<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P8-TA-2019-0216&format=XML&language=ET>

i) **ELi loetelu ja rahapesuvastase töökonna loetelu koostamisel tehtav koostöö** tähendab, et need kolmandad riigid, kelle rahapesuvastane töökond on lisanud oma loetellu, lisatakse põhimõtteliselt ka ELi loetellu. Rahapesuvastase töökonna loetelust välja jäetud riikide puhul hindab komisjon, kas rahapesuvastase töökonna tegevuskava järgi puuduste kõrvaldamiseks tehtud sammudest piisab ka selleks, et jätta need riigid välja ELi loetelust. Ainult seal, kus see on vajalik, lisatakse olemasolevale rahapesuvastase töökonna tegevuskavale veel konkreetsed ELi erinõuded koos täiendavate ELi eritingimustega: näiteks võidakse seal ära tuua selle kolmanda riigi poolt ELile konkreetselt põhjustatava ohu tase või tegelikult kasu saavaid omanikke käsitleva teabe suhtes esitatavad nõuded. Juhul, kui leidub mõni selline kolmas riik, kes võib kujutada ELi jaoks ohtu ja keda FATF ei ole (veel) menetlenud, tuleb sellest märku anda komisjonile / FATFi kuuluvatele liikmesriikidele, enne kui hakatakse kaaluma selle riigi lisamist sõltumatusse ELi loetellu.

ii) **Kolmandate riikidega tehtav koostöö** peaks toimuma etappide kaupa: 1) konsultatsioon esialgsete tähelepanekute küsimuses; 2) riigipõhiste ELi sihttasemete koostamine, eesmärgiga tegeleda iga riigi (eelmises etapis kindlaks tehtud) kitsaskohtadega, pidades silmas rahapesuvastases direktiivis kehtestatud kriteeriume; 3) kolmanda riigi nõusoleku taotlemine, et see kohustuks rakendama konkreetseid parandusmeetmeid, enne kui võetakse kaalumisele tema lisamine loetellu. Kolmandatele riikidele antaks oma probleemide lahendamiseks aega 12 kuud. Loetellu lisatakse kolmas riik ainult siis, kui ta ei täida täielikult sihttasemeid/kohustusi, ning vaid sel juhul määratletakse tema probleemid rahapesuvastase direktiivi tähenduses strateegiliste puudustena. Kui mõni jurisdiktsioon ei ole koostööaldis (st keeldub mõnda kohustust võtmast) või ei suuda täita etteseadud sihttasemeid kokkulepitud aja jooksul, alustab komisjon loetellu lisamise menetlust. Kui on tegemist maandamist nõudva ülekaaluka riskiga, jätab komisjon endale ka võimaluse alustada viivitamata ametlikku strateegiliste puuduste tuvastamist vastavalt rahapesuvastasele direktiivile ehk siis loetellu kandmise menetlust.

iii) Mis puutub konkreetse kolmanda riigi korra hindamistesse, maandavate meetmete määratlemisse, ELi sihttasemete täitmisse kolmandas riigis ning delegeeritud määruse ettevalmistamisse, **konsulteritakse selle protsessi igas etapis liikmesriikide ekspertidega**. Konsultatsiooni kaasatakse liikmesriikide konkreetsed pädevad asutused (õiguskaitseasutused, luureteenistused, rahapesu andmebürood).